

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 56

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὡς ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ Διδ. Βήματος, συνήλθε τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας μας τὴν 20ῃν τρέχοντος μηνός. Εἰς τοῦτο παρέστησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κληρωθέντων κατὰ τὴν Ὑ. γινικὴν συνέλευσιν συλλόγων, πλὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Συλλόγου Θεβῶν, ἀκούοντας δικαιολογηθέντος ἑγγράφου. Ἀπετέλεσαν δὲ τοῦτο οἱ κ. Δημ. Γεωργιάδης, Λαοσίσης, Δ. Καβουρίδης, Λήμιου, Δημ. Σείτανίδης, Σουχλίου, καὶ Γε. Μούργελας Κορίνθου, Αἰθριαῖοι τοῦ ἑλέγχου τῆς οικονομικῆς καὶ Διοικητικῆς διαχειρίσεως διήρκεσαν μέχρι τῆς 21ης τρέχοντος. Τὰ τῶν εργασιῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ ὡς καὶ τὰς ληφθείσας ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεις δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἀναγράφονται ταῦτα εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐπισημῶν πρακτικῶν.

Πρᾶξις 1η

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, ἀναδειχθέντων ὁμοφώνως ὡς προέδρου τοῦ κ. Δημ. Γεωργιάδου καὶ ὡς γραμματέως τοῦ κ. Δ. Σείτανίδου.

Πρᾶξις 2α

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην συνέληθον τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας ἐν ὁλομελείᾳ ἡσυχολήθη καθ' ὅλον τὸ πρὸ μεσημβρίας διάστημα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας ὑποβληθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τοῦ βιβλίου πρακτικῶν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ ἀπάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ Διοικητικὸν ἑγγράφων.

Ἐπειδὴ προέκυψαν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τόσον τῆς ἐκθέσεως ὅσον καὶ τῶν πρακτικῶν ἀσάφειαι τινες χρήζουσαι διαλευκάνσεως ὡς καὶ ἀπορία διὰ διάφορα σημεῖα αὐτῶν ἀπεφασίσθη ν' ἀναβληθῇ ἡ λήψις τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς πολιτείας τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας, νὰ κληθῶν δὲ καὶ τὰ μέλη τῶν ἐν λόγῳ συμβουλίου δι' αὐτοὺς πρὸ μεσημβρίας πρὸς διασάφισιν τῶν προμνησθεισῶν ἀσάφειῶν καὶ λύσιν τῶν προκύψασῶν ἀποριῶν καὶ μετ' αὐτὸ ν' ἀποφασίσῃ.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὸ Ἐποπτικὸν ἡσυχολήθη μετὰ τὸν ἑλεγχὸν τῶν Οἰκονομικῶν βιβλίων τῆς Ὀμοσπονδίας ἐλεγχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀπάντων τῶν σχετικῶν βιβλίων μετὰ τὴν διαχειρίσιν τοῦ ταμείου αὐτῆς.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπῆρκεσεν ὁ χρόνος διὰ τὸν ἑλεγχὸν καὶ τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν διαχειρίσιν τοῦ Διδακτικοῦ Βήματος βιβλίων, ἐνταλμάτων, διπλοτύπων

κ.λ.π. ἀπεφασίσθη νὰ συνεχισθῇ δι' αὐτοὺς οἱ οικονομικοὶ ἑλεγχος ὅπως νὰ ἐκδοθῇ καὶ ἡ σχετικὴ ἐπὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τοῦ Ταμείου τοῦ «Διδακτικοῦ Βήματος» ἀπόφασιν.

Πρᾶξις 3η

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 22ας Νοεμβρίου τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον ἐνηκολούθησε τὸν ἑλεγχὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ «Διδακτικοῦ Βήματος». Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἑλέγχου τούτου λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ Ὑ. Γενικῆς Συνελεύσεως συνταχθέντα προϋπολογισμὸν, τὸν τρόπον τῆς ἐπὶ τῆς βίβου αὐτοῦ διαθέσεως τῶν διαφόρων κονδυλίων ἐξῆδον τόσον τοῦ Ταμείου τῆς Ὀμοσπονδίας ὅσον καὶ τοῦ Ταμείου τοῦ «Διδ. Βήματος». Ἐξετάσαν ἐπισταμένως τὰ διάφορα στελέχη τῶν διπλοτύπων καὶ ἐνταλμάτων ἀποφασίσαν τὸν τρόπον τῆς παραβολῆς τὰ κονδύλια τούτων πρὸς τὰ σχετικὰ κονδύλια τῶν βιβλίων Ταμείου καὶ καθολικῶν αὐτῶν, ἐξετάσαν τέλος ἅπαντα τὰ ἑγγράφα καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ διαχειρίσεως καὶ τῶν δύο Ταμείων (πρακτικὰ δημοπρασιῶν ἀποδείξεις συμφωνητικὰ).

Ἀποφαινεται ὁμοφώνως

Α'. Ἄπαντα ταῦτα ἔχουσιν καὶ ἐν τῇ παραμικροτέρᾳ τῶν λεπτομερειῶν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐποπτεύει τὸν ἑλεγχὸν τοῦ Ταμείου τοῦ «Διδ. Βήματος» εὐρίσκειται ἐν ἀπολύτῳ τάξει ὀφειλομένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ταμίαν τῆς Ὀμοσπονδίας, δα' Ἐλένην Ρέπουλην, διὰ τὴν δραστηριότητα ἐπιμέλειαν καὶ μετὰ χαρακτηριστικῆς δεξιότητος τῆς καὶ ἀκριβείας ἐν τοῖς διαφόροις διαχειριστικοῖς βιβλίοις, ὅπως τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον ἀισθάνεται ἐαυτὸ ὑποχρεωμένον νὰ κληθῇ ἵνα ἐν ὄψει τῶν ἐνταύθα καίτοι τὸ τοιοῦτον ἤθελε προσκρούσει εἰς τὴν ἀποδεδειγμένην μετριοφροσύνην αὐτῆς, καὶ Β'. οὐδεμία σπατάλη ἢ ἀδικαιολόγητος διαπάνη παρετηρήθη, εἰς οὐδὲν τῶν ταμείων Ὀμοσπονδίας καὶ «Διδ. Βήματος» ἀλλὰ τὸν ἀντικειμένον τελείως ἐξακριβωμένην φειδῶ ἐπεκράτησε εἰς ἅπαντα τὰ κονδύλια τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ

Πρᾶξις 4η

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23ης Νοεμβρίου τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον παρουσίασεν ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας ἡκούσε τοῦ Προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας ἀναπτύξαντος καὶ προφορικῶς τὴν ὑποβληθείσαν αὐτῷ ἐκθεσιν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι 15 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. διὰ στήμακα ἐδόθησαν συμφώνως πρὸς προηγουμένην ἀπόφασιν διάφοροι σχετικαί

πρὸς τὴν Πολιτείαν τῆς Ὀμοσπονδίας ἐξηγήσεις καὶ πληροφορία.

Μετὰ ταῦτα ἀποσυρθέντων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου προσήλθε κληθεὶς ὁ κ. Παπαβασιλείου πρῶτον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, ὁ ὁποῖος ἀπέτυξε τοὺς λόγους αἰτίνας τὸν ἐξηγῆσαν εἰς παραίτησιν του ἀπὸ τῶν καθηκόντων τοῦ συμβουλίου καὶ ἔδωκεν ὠρισμένας πληροφορίας ἐπὶ τῆς πολιτείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας διὰ τὸ ζήτημα τῶν τριῶν διδασκάλων τοῦ Προτύπου τοῦ Μαρασλείου Διδακταλείου καὶ τοῦ περὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο θορύβου.

Πρᾶξις 5η

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 24ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. συνήλθε τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον προκειμένου νὰ λάβῃ καὶ διατυπώσῃ τὰς ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῶν διαθέσεων τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας τοῦ ὄργανου αὐτῆς ἀποφάσεις του.

Τέσσαρα κυρίως ὑπῆρξαν τὰ κεφαλαῖα σημεῖα ἐφ' ὧν ἔδει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν του διὰ τὴν ἐνάσκησιν πραγματικῶν ἑλέγχου καὶ ἐκδοσιν ἐντελῶς ἀμερολήπτου ἀποφάσεως. 1) Τὰ τοῦ Μαρασλείου Διδακταλείου. 2) τὰ κατὰ τὸ γνωστὸν νομοσχέδιον, 3) τὰ τοῦ προτύπου καθ' ὃν ἐνήργησεν ἄχρι τοῦδε ἡ Ὀμοσπονδία διὰ τὴν νομοκολλησιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου καὶ 4ον τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ «Διδακτικοῦ Βήματος».

Ἡ συζήτησις ἀπασχολήσασα τὸ συμβούλιον δλόκληρον τὴν ἡμέραν τῆς σήμερον ὑπῆρξε διεξοδικωτάτη ἐξουσιοθεσιῶν ἀπάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τ' ἀνωτέρω ζητημάτων.

Τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν προφορικῶς ἀναπτύξαντα ἀπὸ τοῦ κ. Πρωτοῦ ἐκθεσιν πεπραγμένων τῆς Ὀμοσπονδίας, ἀπέσας τὰς ἀράξεις τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, τὴν προφορικῶς ἐκθεσιν τοῦ τέως συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας κ. Κόβαγ. Παπαβασιλείου ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς παραίτησός του τὰ τῆς δημοσιογραφίας τοῦ «Διδ. Βήματος» ἐπὶ τῶν συμβάντων τοῦ Μαρασλείου Διδακταλείου διάφορα ἐνδιαφέροντα ἀντίτυπα τοῦ «Διδ. Βήματος» Ἀύγης, Ἐμοῦ τῶν διαφόρων σχετικῶν δημοσιευμάτων τῆς «Ἐστίας» τοῦ «Ἐμπρός» καὶ τῆς Δημοκρατίας, τὰς διαφόρους πληροφορίας τὰς ὁποίας συνέλεξε ἐκ τῆς ἐκπαφῆς μετὰ διαφόρων συναδέλφων καὶ τὰς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τῶν μελῶν αὐτοῦ σχηματισθείσας γνώμας.

Ἀποφαινεται ὁμοφώνως ὅτι:

Α'. Ἐπί τοῦ ζητήματος α) τῶν τριῶν διδασκάλων τοῦ προτύπου τοῦ Μαρασλείου

και β) της υπέρ του έργου του Διδασκαλείου τούτου και της Έκπαιδευτικής μεταρρυθμίσεως, άμεσου επεμβάσεως της Όμοσπονδίας, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτῆς ἐπραξεν ὅτι ἡ λογικὴ καὶ αἰ ἀποφάσεις τῶν κατὰ καιροῦ Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ ὑπουργείου, διότι προκειμένου περὶ τῶν διδασκάλων καμμίαν ὑποχρῶσιν δὲν εἶχε νὰ φροντίσῃ ἢ Όμοσπονδία, ἀφοῦ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν κατέφυγεν ὡς ὄφειλεν εἰς αὐτὴν εἴτε γραπτῶς εἴτε προφορικῶς πρὸς τυχὸν θεράραπειαν τῶν ὑποθέσεων τῶν, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ προμνησθέντος διδασκαλείου σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν ὄλην ἑκπαιδευτικὴν μεταρρυθμίσειν, ἠσκήσεν ἄπλως πολιτικὴν ὄν ὑποχρεωμένον νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ διασῶρται τμήμα τῆς ὄλης μεταρρυθμιστικῆς ἀπόψεως τοῦ κλάδου, ἣς πρακτικὴ ἐκδήλωσις ἦτο ἡ ἐν τῷ Μαροσλείῳ Διδασκαλείῳ τελομένη ἐργασία, στάσις τοῦ δὲ ἀντιθέτου θὰ ἐσήμαινε σιωπηρὰν ἐγκατάλειψιν καὶ πρῶδοσιαν τῶν προγραμματικῶν ἀποφύων τοῦ κλάδου ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ἐπομένως καὶ ἡ ἐκ τῶν αἰτίων σχεδὸν τούτων αὐτῆς βουλὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Παπαβασιλείου οὐδόπως ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιολογεῖται ἵνα μὴ εἴπωμεν ὅτι καὶ βλάβην ἐπὶ τῆς οργανωτικῆς τοῦ κλάδου καταστάσεως οὐ σικηρὰν ἐπέφερε· διότι καὶ συλλόγους τινὰς οὕτος διὰ τῆς δημοσιογραφίας του ἔθεσεν ὑπὸ ἀμφιγαλάντευσιν καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Όμοσπονδίας ἐστέρησε μίαν ἀναγκαίαν ἀντιπολιτεύσεως.

Β'. Ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Νόμου τῆς Διαβαθμίσεως ἢ ὁμοσπονδία υιοθετήσασα τὰς ἀποφύεις τοῦ εἶναι ἀληθῆς εἰτε παρεβῆ ἢ μὲρι ὠρισμένην ἀπόφασιν τῆς Ζ'. Γεν. Συνελεύσεως, πλὴν τὸ τοιοῦτον, ὡς ἐπέσθη τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον ἐπέβαλε ἢ σκληρὰ ἀνάγκη διότι καὶ αἰτὴ εὐρέθη πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ ἐμμείνη εἰς τὰς ἀπόφύεις τῆς καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ ὀλόκληρον τὸ Νομοσχέδιον ἢ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὰς κατὰ τὸν ὀλιγώτερον ἐπιζήμιον τρόπον διὰ τὸν Κλάδον. Ἄλλως τε καὶ ἡ ἐκδοχὴ τὴν ὄποισιν ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῆ δὲν ἀπέχει πολὺ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις γενικαῖς συνελεύσει λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐπὶ τῆς πολυμορφίας τοῦ κλάδου. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπαναληφθέντας δηλώσεις τῶσων τῶν πτυχιούχων τριτοβαθμίων, ὄσων καὶ τῶν Ἰγμνασιαστῶν ὅτι ἴσαν διαθεσικῶν νὰ δεχθῶν προαγωγικὰς ἐξετάσεις, αἰτινες καθρηγῆθησαν, οἱ δεῦτεροι μάλιστα καὶ μετεκπαίδευσιν ἐνὸς ἔτους ἀγόμεθα ἀναγκαστικῶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ παράβασις τῆς Ζ' γενικῆς συνελεύσεως οὐσιαστικὴ δὲν ἐγένετο.

Γ'. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος τῆς νομοποιήσεως τοῦ οὕτως τροποποιηθέντος ἀναγκαστικῶ νομοσχεδίου, ὄλα τὰ περιστατικά, ὄλαι αἰ πληροφοροῖσι τὰς ὄποιας κατῶρθασε νὰ συλλέξῃ τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον καὶ αἰ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως παρατηρήσεις του τὸ ἐπισαν τελείως ὅτι ἡ διοικουσα ἐπιτροπὴ τῆς ὄμοσπονδίας καὶ ἰδία ὁ πρόεδρος αὐτῆς εἰργάσθη μετ' ἀφαντάστου ζήλου καὶ ἐνεργητικότητος καὶ εἰτε τίποτε ἐξ ἐκείνων τὰ ὄποια ἴσαν ἀνθρωπίνως δυνατὰ παρέλειψε νὰ πράξῃ πρὸς εὐδῶσιν τοῦ σκοποῦ, τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὄποιοῦ καὶ ἄλλοι μὲν παρῶντες ἄλλα καὶ τῆς ὄργανώσεως τοῦ

κλάδου ὄχι ὄλιγον ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε διὰ νὰ τὸ ὄδηγῶσιν ἴσως καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας. Διότι μὲ ἀφάνταστον λύπην τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον διεπίστῶσεν ἀποστολὴν ἐπαναστατικῶν μαυφύσεων, ἐξεργηθέντας διαμαρτυρίας καταστρεπτικὰς τῆς ὄλης ὑποθέσεως, ἀνετεργείας διαφόρων ὄμάδων τοῦ κλάδου ὄπως ὄρισμένον συλλόγων Μακεδονίας καὶ Θράκης τῶν ὑποδιδασκάλων Ἠπειροῦ, τῶν παλαιῶν πρωτοβαθμίων καὶ τῶν πτυχιούχων τριτοβαθμίων περιφερειῶν τινῶν τῆς Παλαιῆς Ἑλλάδος καὶ μετεκπαίδευμένων τινῶν ἀκόμη.

Διὰ τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν ὄπισθεν τῆς ὄποιας δὲν γνωρίζομεν τί κρύπτεται καὶ τί κακὸν ἐπισείεται διὰ τὸν κλάδον παρεβαῖνον ἐνταῦθα τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον ποιεῖται ἐκκλήσιν πρὸς πάντας τοὺς συναδέλφους καὶ ἰδίως ἐκείνους οἱ ὄποιοι ἀδικουμένοι ὡς νομίζου ἐπαναστατοῦν κατὰ τῆς ὄργανώσεως εἰς ἴσαν κρισίμου στιγμῆς καὶ ζητοῦν ἐπισήμως μάλιστα τί τίποτε ὄλιγώτερον τίποτε περισσώτερον νὰ μὴ πραγματοποιηθῶν ὄρισμένα ἀποφύεις τοῦ κλάδου διὰ τὰς ὄποιας ἐπὶ τόσα τῶρα ἔτη οὕτος ὄπερανθρώπως ἐργάζεται καὶ αἰ ὄποια ἐν τῷ μέρῳ τοῦ δυνατοῦ—δὲν διστάζομεν νὰ τὸ τονίσωμεν—εἶναι καὶ δι' αὐτοὺς εὐεργετικά.

Δ'. Σχετικῶς μὲ τὰς διαφόρους δημοσιεύσεις καὶ λοιπὴν δημοσιογραφικὴν ὄλην τοῦ ἐπισήμου ὄργάνου τοῦ κλάδου «Διδασκαλικὸ Βῆματος» μετὰ χαρῆς του διαπιστεῖ εἰτε τὸ ἐν λόγῳ φύλλον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου ἀπέβη ἀπολύτως ἀντάξιον τῆς ἀποστολῆς του ὄργανου ὄπερὸν κατὰ πόλιν ἄπαντα τὰ παρομοίον προορισμοῦ δημοσιογραφικὰ ὄργανα δικαιοτάτος δὲ ἔπαινος ὄφειλται εἰς πάντας τοὺς διὰ τὴν τοιαύτην ἐμφάνισιν του μοχθοῦντας. Εἰς δύο ὄμως σημεία τὰ ὄποια ὄπεπεσαν εἰς τὴν ἀντιλήψιν του καὶ ἐναποῆσαν αὐτῶ ἀίσθησιν ἡδύνατο μὲ τὸ δέζηματον, νομίζομεν, νὰ γίνῃ χρήσις περισσοτέρας φραστικῆς λεπτοτητος ἐμπροσθῆς εἰς φύλλον τῆς ἀποστολῆς τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βῆματος», διότι τοῦ μὲν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν τὸ περιεχόμενον μόνον εἰς σελίδας σατυρικοῦ περιοδικοῦ ἡδύνατο νὰ ἐχη θέσιν (ἐπιστολὴ Μαροῦλη 3ης Μαῖου διὰ τὸ ἔθνικὸν συνέδριον) τοῦ δὲ ἔτερου ἐξέθετε κατὰ ἐξευτελειτικὸν κῆπως τρόπον τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀξίαν ὄρισμένου συναδέλφου (δημοσιεύσει ἐπιστολῆς τῆς συμβουλῆου Ε. Παπαβασιλείου). Τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον φρονοῦν εἰτε παρομοίον χαρακτηριστικὰ δημοσιεύματα ὄσαν δῆποτε ἄγνὰ καὶ ἄν εἶναι τὰ ἐλατήριά των, δὲν εἶναι καθόλου συντελεστικά διὰ τὴν ὄρτιαν ἐμφάνισιν τοῦ ἐπισήμου ὄργάνου τῆς ὄμοσπονδίας, συνιστᾷ ὄπως μὴ ἐπαναληφθῆ τὸ τοιοῦτον εἰς τὸ μέλλον, ἀποφεύγει δὲ ἐπίσης καὶ δημοσιεύσιν διαφόρων ἐπιστολαρικῶν ἐπουσιῶδους περιεχομένου ἰκανοποιούντων μόνον τὴν προσωπικὴν τῶν ἀποστολέων φιλοδοξίαν ἄντινα μείστην ἀνταν, ἄν μὴ τι ἄλλο τῶν ἀναγκαστῶν προκαλοῦν ἐπιστῶν τὴν σοφρὰν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσοχὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ὄμοσπονδίας.

Τοῦ προμνησθέντος ὄμως μοναδικοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργάνου μας, τοῦ μόνου διαπρῶσιν κήρυκος τῶν δικαίων μας χιλιάδες συναδέλφου ἐπιμένον ν' ἀγνωσῶσι τὴν ὄπαρξιν καὶ μόνον 3,500 ὄς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν σχετικῶν βιβλίων ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Ἐπειδὴ ὁ

ἀριθμὸς οὕτος δὲν εἶναι ἐκείνος ὁ ὄποιος ἔπρεπε τὸ Ἐποπτ. Συμβούλιον ἀπευθύνομενον πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους Συλλόγους παρακαλεῖ αὐτοὺς ἐν ὄνόματι τῶν ἀγαθῶν τῆς Ἑνώσεως νὰ ἐντείνουσαν τὰς προσπάθειάς των πρὸς ἐνεργητικὴν συνδρομῆτων μετὰ τῶν μελῶν των, διότι μόνον δι' αὐτοῦ θὰ ἐπιδειχθῆ ἡ ποθομένη τοῦ Κλάδου συνοχὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ συνειδήσις ἢ ἔλλειψις τῆς ὄποιας παρήγαγε τὴν ἐγκληματικὴν ἀδράνειαν καὶ ἀδιαφορίαν τῶν πλείστων ἐξ ἡμῶν, σημεία ἐπὶ τῶν ὄποισιν δέον νὰ ἐπιστήσωμεν πάντες τὴν προσοχὴν μας, καὶ δεῖξουσαν οἱ σύλλογοι διὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως τὴν ἀνασυγκρότησιν των διὰ νὰ ἐκπληρῶσῃ ὁ κλάδος τὴν ἀποστολὴν καὶ τοὺς προορισμοὺς του ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ τέσσαρα κύρια σημεία τοῦ διοικητικοῦ Ἐλέγχου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὄπο τινῶν συλλόγων ἐπιμονὴν πρὸς σύγκλησιν ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ ἐκ τῶν ὄστερων ἀκόμη ἀποδεικνύεται τὸ δικαίον τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Όμοσπονδίας ἄλλα καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δεδομένα στοιχεῖα μᾶς πείθουσαν περὶ τούτου ἀρ' οὐ ὄυτε θέματα εἶχον ἐκτεθῆ εἰς συζήτησιν, οὐτε οἱ σύνδεσμοι ἴσαν παρασκευασμένοι, ἄλλ' οὐτε καὶ αἰ προσκλήσεις τῶν ἐν λόγῳ συνδέσμων ἐξετελοῦντο κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Συνελεύσεων, τοῦθ' ὄπερ ἀποδεικνύει ἔλλειψιν πεθαρχίας καὶ αὐθαρετον παρήβασιν Καστατικοῦ. Ἄλλα καὶ τὸ εἰτε καὶ μόνον ἕκαστος ἐκ τῶν προμνησθέντων Συλλόγων προέτεινε διὰ τὴν ζητούμενην νὰ συγκληθῆ ἐκτάκτον Συνέλευσιν ἰδία θέματα ἐν πολλοῖς ἀντίθετα πρὸς τὰ τῶν ὄπο τῶν ἄλλων προτεινόμενα μαρτυρεῖ τὸ ὄσκοπον τοῦ θεοῦβου αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐκ τῆς ἀνω ἐνεργείας ἐνίων Συλλόγων λαμβάνων ἀφορμὴν τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εἶναι ὄποχρεωμένον νὰ τονίσῃ εἰτε τὰ ἄρθρα τοῦ καταστατικοῦ πρέπει νὰ τηροῦνται ὄφ' ἀπάντων μετὰ θερησκευτικῆς εὐλαβείας, ἄν πρόκειται νὰ διατηρῶμεν σοφρὰν ἔνωσιν, νὰ μὴ προσεσφῆ δὲ ἕκαστος πρόεδρος Συλλόγου μόνος ἢ καὶ μετὰ τοῦ Συμβουλίου του γνώμας ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου περὶ τῶσων σοφρῶν ζητημάτων χωρὶς νὰ τὰς ἀκούσῃ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου του.

Προκειμένου ὄνν περὶ τῶν διοικητικῆς φύσεως βιβλίων τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Όμοσπονδίας παρατήρησεν κάποιαν ἀνωμαλίαν ἐν τῇ καταχωρήσει διαφόρων ἐγγράφων εἰς τὸ ἰερωτόκολλον συνιστᾷ τὴν μετὰ περισσοτέρας ἐνημερότητος τήρησιν τούτου.

Τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον
 Πρόεδρος Τὰ μέλη
 Δ. Γεωργιάδης Γ. Μούργελας
 Δ. Σαϊκανίδης, Ἀγ. Καβουρίδης

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
 ΤΑΜΕΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛ. ΟΜΟΣΜΟΝΙΑΣ
 Ἀπὸ 20 Μαρτίου μέχρι 15 Νοεμβρίου 1925
 Ἔσοδα

Ἔσοδα παρ. χρήσεως	118.470.15
Εἰσφ. ἀπὸ 20 μέχρι τέλους Μαρτίου	27.412.30
Εἰσφ. Ἀπριλίου	21.105.—
» Μαΐου	904.70
» Ἰουνίου	11.105.—
» Ἰουλίου	7.909.—
» Αὐγούστου	6.308.—
» Ἰθρῶλου	19.987.—
» Σεπτεμβρίου	4.800.—
ἀπὸ 1-15 Νοεμβρίου	8.865.10

108.396.10
 ἀπὸ προμῆθειαν ἐντέπων 1.231.—
 ἴτε ἐν ὄλη 928.100.25

Εξόδα	
Μισθός Ηγούμενου	32.550.—
Γεν. Γραμματέως	27.220.—
Ειδ. Γραμματέως	15.150.—
Αποζημιώσεις Ταμίου	6.750.—
Μισθός Διηγετηρίας	3.375.—
Ενοίκιον γραφείου	12.325 85
Επιτάξεις	3.820.—
Άγροα βιβλίον, έφημερίδων κλπ.	1.382.60
Εξόδα φωτισμού	212.90.
Γραφική ύλη, άλληλογραφία	1.426 50
Αποζημ. μελών Δ. Συμβουλίου	1.800.—
Εγκύκλιον και υπ. μνήματα	987.—
Εξόδα δημοσιογραφ. άγώνος	6.130.—
Τηλεγραφικαί εγκύκλιαι	2.882.95
Όφειλόμενα εις Ε. Στεργιοπούλου	900.—
Εξόδα Γεν. Συνελεύσεως	6.137.—
Γραφομηχανή	7.015.—
Μισθός βοηθού γραφείου (δακτυλογράφου)	3.899.—
Περιωδείαι	2.755.—
Απρόβλεπτα	4.693.90
Ίτοι έν όλω	141.112 70

Συγκεφαλαιωδεις	
Έσοδα	228.100.25
Εξόδα	141.112.70
Υπόλοιπον	86.687.55

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

Από 20 Μαρτίου έως 15 Νοεμβρίου 1925

Έσοδα	
Υπόλ. παρελ. χρήσ.	81.706.15
Εισπρ. Μαρτίου (από 20 έως τελους)	1.125.
Εισπρ. Απριλίου	2.230.
Μαΐου	10.985.
Ιουνίου	58.118.25
Ιουλίου	27.902.30
Αυγούστου	4.626.60
Όκτωβρίου	7.222 60
από 1-15 Νοεμβρ.	15.119 50
Τό όλον	135.559.25
Εξόδα	217.265.40

Τυπογραφικά	
Δημοσιογραφικός χάρτης	52.662.50
Άμοιβή διεκπεραιωτού	27.843.50
Εξόδα διεκπεραιώσεως	6.430.
Γραφή διευθύνσεων	2.379 50
Απρόβλεπτα	2.054.
Λογαριασμοί τάξεως	4.107.10
792.	
Ίτοι έν όλω	96.268.60
Υπόλοιπον προς εξίσωσιν	120.996.80
217.265.40	

Συγκεφαλαιωδεις	
Έσοδα δημοχ.	217.265.40
Εξόδα δημοχ.	96.268 60
Υπόλοιπον δημοχ.	120.996.80
Γενική Συγκεφαλαιωδεις	
Έσοδα Διδασκαλ. Βήματος	217.265.10
Εξόδα	96.268.60
Υπόλοιπον	120.996.80
Έσοδα Όμοσπονδίας	
Έσοδα	228.100.25
Εξόδα	141.112.70
Υπόλοιπον	86.687.55

Όλικόν υπόλοιπον	
Διδασκαλ. Βήματος	120.996.80
Όμοσπονδίας	86.687.55
Σύνολον	207.684.35

Έν Αθήναις τῆ 25 Νοεμβρίου 1925.
Ο Πρόεδρος Η Ταμία
Δρ. Ρουχωτάς Έλ. Ίννη Ρέπουλη
Ε θ ε ω ρ ή θ η
Το Έποπικόν Συμβούλιον
Δημ. Γεροβελίος, Γρ. Μούργελας
Δημ. Σείτανίδης, Αγρ. Καβουρίδης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΤ ΕΠΟΠΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
Συνελθόν τὴν 20ήν τρήχ. τὸ Έποπτικόν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ ἀντι-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΘΑ

Ανεξάρτητα απ' το έλατήριο, που έκαμε τὸν «Έρμης» να εξάρη τὴν ενέργειαν συναδέλφων ὑπὲρ τῆς ἐπισπεύσεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἡ πρόβη του αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ δημειωθῆ. Γιατί ἔως τώρα, εἰ ἄλλο εἶχε κάμει παρὰ νὰ ἐνδιχόσθῃ ὄλε, τὶς διατακτικὰς τάσεις καὶ νὰ ἔβάρη ὄλες τὶς προδπάθειαι, ποὺ ἔπειναν ν' ἀναβάλλουν καὶ ἐνδεχομένως νὰ ματαιώσουν τὸ νομοσχέδιο, με τὴν κρυφῆ ἐλπίδα νὰ ἀρνηθῆ ἀπὸ μιὰ ἀποτυχία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς Διοικησεως. Ἄν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ κατὰ τῆς Διοικησεως ἐπιχειρήματά του εἶνε τέτοια, ποὺ ὄχι μόνον νὰ μὴ ὑποδαυλίζουν δὲ ἐνέργειαι ἐπιζημιαι γιὰ τὴν τύχη τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἐνδιχόσθουν κάθε προδπάθεια τρίτην γιὰ τὴν εὐκαιρία λύσει τοῦ ζήτηματος, θὰ εἴμεθα πολὺ εὐχαριστημένοι. Γιατί δὲν ἀγωνιζόμεθα ἢ νὰ λύσθωμε ἔμελες ἢ νὰ μὴ λυθῆ καθόλου τὸ ζήτημα τοῦ Κλάδου. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε—ὁ κ. Καραγιάνης καλὰ τὸ γνωρίζει—οὔτε τῆς ἐξουσιεῶς μας οὔτε τῆς προτιμησεως μας.

ΟΙ ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΑΙ

Ενας συνάδελφος εἶχε τὴν ἐμπειρίαν ἐπιδιδόντας τὸ κ.λ. βήμα, νὰ δημειωθῆ δὲν τίτλο ἐπάνω ἀντὶ ἐπίσημον ὄργανον τῆς διδασκαλικῆς Όμοσπονδίας, ἐπίσημον ὄργανον τῶν διπλωματούχων διδασκάλων. Ὁ συνάδελφος φυσικὰ δὲν εἶνε «διπλωματούχος». Ἐάν ἦτο διπλωματούχος, εἶνε προφανές, ὅτι θὰ ἐπίστευε, ὅτι πρέπει ὄλοι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν τὸ δίπλωμα, ποὺ ἔχει αὐτός, νὰ γείνουν τὸ ὑποκόλιον τῶν ποδῶν του. Καὶ εἴμεθα δέβαιοι πὼς καὶ τότε θὰ μᾶς ἐγύριζε τὸ

προσώπων τῶν διαμερισμάτων Θεσσαλίας. Ἡεἰρου, Ἡράκλειο-Μακεδονίας, Πελοποννήσου-Ἰονίων νήσων, Δοικῶν νήσων, Στερεῆς. Ἐδοῦσαι ἐπεράτωσε χθὲς τὰς ἐργασίας του πρὸς ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τῆς Διδασκαλικῆς Όμοσπονδίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς Διαχειρίσεως.

Τὸ ἐν λόγῳ συμβούλιον μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐργασιῶν του ἔχει ἐντολήν ἐξ ὄλων τῶν καθ' ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα Διδασκαλικῶν ὀργανώσεων τὰς ὅλαις ἀντιπροσωπεύει, νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν ὅπως ἐπιτευσθῆ ἡ ἐργασία διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ καθ' ἑλα πλέον ἐτοίμου Νομοσχεδίου «Περὶ διαβημίσεως Δημοδιδασκάλων» καὶ ἐξέγῃ οὕτως ἐδῶκλήρον τὸν κλάδον ἀπὸ ἴλιαν δικαιολογημένην ἀγωνίαν καὶ ἀποδῶσῃ αὐτῇ δικαιοσύνην.

Τὸ αὐτὸ συμβούλιον παρουσιασθὲν χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τελειῶς ἔτοιμον, πρόκειται εἰς πρώτην εὐκαιρίαν νὰ τὸ ἐισηγηθῆ εἰς τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον καὶ εἰς ἡ μέχρι τοῦδε ἀναβολὴ πρόβχεται μόνον ἐκ τῶν σκουδαίων γεγονότων εἶνε ἀπῆτουν ἀμείριστων τὴν προσοχὴν καὶ παρακολούθησιν των ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῆ 24 Νοεμβρίου 1925
Τὸ Έποπικόν Συμβούλιον.
Δ. Γεροβελίος, Γρ. Μούργελας
Δ. Σείτανίδης, Αγρ. Καβουρίδης

«λ. βήμα» με τὴ διόρθωσιν «ὄργανον τοῦ δόδορωτήρος». Γιατί τὸ ἔλαδαμε καὶ αὐτό. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πληροφόροσθωμε ὄλους αὐτοὺς τοὺς κυρίους Προδκρούστας, ὅτι τὸ κ.λ. βήμα οὔτε ἐκόπη οὔτε θὰ κοπῆ ἐπὶ μέτρο τους. Καὶ ἡ ἐπομένως ἂν κάποια διώρθωσιν δὲν εἶται του κρίνεται ἀναγκαία αὐτὴ εἶνε «ὄργανον τῶν συνειρητῶν διημοδιδασκάλων».

ΕΤΕΡΟΝ ΕΚΑΤΕΡΟΝ

Ἄν δὲν εἶνε δόλοσ εἶνε δέβαιο εὐθύως ἂν ὁ συγγίλων τῆ Διοικησεως τῆς Όμοσπονδίας με τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Διότι οὔτε ἡ Όμοσπονδία εἶνε νομοθετικὸ ὄμμα οὔτε ἡ Διοικησὴ τῆς κρατικῆς ἐκτελεστικῆς ἔξουσιας. Ἡ Όμοσπονδία εἶνε μιὰ ὄργανωσιν ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ συγκεντρῶει καὶ διαμορφῶνει δὲ γενικὴν ἀπαιτήσιν τὶς ἀνάγκες τῶν μελῶν τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἰοικησεως. Ἡ δὲ Διοικησὴ τῆς ἄρμοδιότητα ἔχει νὰ προδάλῃ τὶς ἀπαιτήσεις αὐτῆς, νὰ τὶς δικαιοκογεῖ, νὰ θέτῃ ζήτηματα ὅτις κατὰλληλες περιδτόσεις καὶ νὰ κατευθύνει τὴν δὲν ἐνέργειαν τοῦ ὄργανωμένου κλάδου πρὸς ἐπιτυχίαν λύσεως. Ἄλλὰ τὶς λύσεις τὶς πραγματοποιεῖ ἡ Κυβέρνησιν τῆς χώρας. Καὶ ἡχειάζεται μεγάλη δόση εὐθύσιας ἢ δολιότητος διὰ νὰ πιστεύει κανεὶς ἢ νὰ ὑποστηρίζει τὸ ἀντίθετο.

ΔΙΟ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ὁ κ. Χατζιδάκις ἀφοῦ πέρασε τὴ ζωὴ του ἐργαζόμενος διὰ πολὺν ὄδορον ἐπιδότημασ τῶν δάλλοις καὶ γράφῃ γιὰ...πολὺ μικρὰ παιδιὰ, ὄχι βέβαια ἐκεῖνα τῶν δημοτικῶν σχολείων, τὰ ὅποια ἐπὶ τέλους χάριν τῆς ἀνταθνηκῆς καὶ κομμουνιστικῆς καὶ ὄδοροποισθ ὄρασεως τῆς Μεταρρυθμίσεως, ἐδῶθησαν ἀπὸ τὰς ἑθνοδωτηρίους μακαρονάδας τῆς γλώσσῆς τῶν καθῶς πρέπει κυρίων. Καὶ φυσικὰ ἐπειδὴ γράφῃ γιὰ πολὺν μικρὰ παιδιὰ, δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ τηρήσῃ κάποιους κανόνας πολὺ στοιχειώδεις, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ διδασκὴ καὶ εἰλικρίνεια. Αἶνε πὼς αὐτοὺς τοὺς κανόνας δὲν ποὺς ἐδιδάσθῃ οὐδὲ δὲς ἐπιστημονικῆ του ἐργασίας. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα. Τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ πορὸν εἶνε τοσὸ ἐν μέσῃ δὲδῶσαι «ἐπιχειρήματα» (ε) κατὰ τῆς Μεταρρυθμίσεως ἀναφέρει καὶ τὴ γνώμη ποὺ ὁ Πρόεδρος τῆς Όμοσπονδίας εἶπε τὴ τελευταία Γεν. Συνέλευσιν μιλοῦντας πρὸς τὸν τότε ὄπουργόν τῆς Παιδείας, κ. Μανέταν διετυπώσε γιὰ τὰ χάλια τῆς ἐκπαιδευσεως. Αὐτὸ ὁ κ. Χατζιδάκις τὸ ἀνέφερε καὶ ἄλλοτε. Καὶ τότε ὁ Πρόεδρος τῆς Όμοσπονδίας ἔλαβε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴ τοῦ κ. Χατζιδάκι καὶ δὲ τὴ ἀκριβῆς εἶπε καὶ ὅτι ποσὸς θεορεῖ ὄπεσθύνουσι αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ὁ κ. δημοχ. Καθηγητῆς λυθγομένων τὶς πὶδ στοιχειώδεις ὄποχρεώσεις του δὲν ἐπιστήμονα ἔνα γράφῃ δῆμωρα ὅτι ἄλλοτε ἔγραψε δὲν νὰ μὴ εἶχε μεδολαβῆδὴ ἡ ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου τῆς Όμοσπονδίας. Ὅταν δὲν βγαίνει κατὶ τέτοιον ἀποφέντων δὲν ὄπως νὰ τὸ χαρακτηρίσουν. Αὐτὸ κάνομε καὶ μεῖς.

Ἡ ΠΡΟΪΑ, ΓΡΑΦΕΙ :

Ἐἶπον ἄραγε νὰ εἶνε τὸ δχίλιον τοῦ συντηροῦσιν Λοινατάρκου ὄπουργοῦ τῆς Παιδείας τῶν Σοβιέτ διὰ τοῦ ὅποιου θὰ διδασκῶσθῃ ἐντὸς ὄμοιότητων χρόνον ἀνάγνωσιν καὶ γράφῃν ἂν ἐκαστομύτρια Ρώσων; θὰ εἴμεθα περίεργοι νὰ τὸ μάθωμεν, ἂν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα γνωρίζων τὶς ἀνάγνωσιν καὶ γράφῃν δὲν δύνανται νὰ ὄμαρνηθῆ γραμματισόμενος. Χρειάζοντασ πρὸ παντὸς ὄπερδυντῆτικοι καὶ ὄλοι εἶνε ὄνεως εὐδμήθησθῃ, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ μέσοι ὄδρῆσθῃ καὶ ἡ Ἄστικὴ κλίσις τοῦ κ. Γ. Χατζιδάκι.

Τὶ νὰ προδθίσουμε :

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

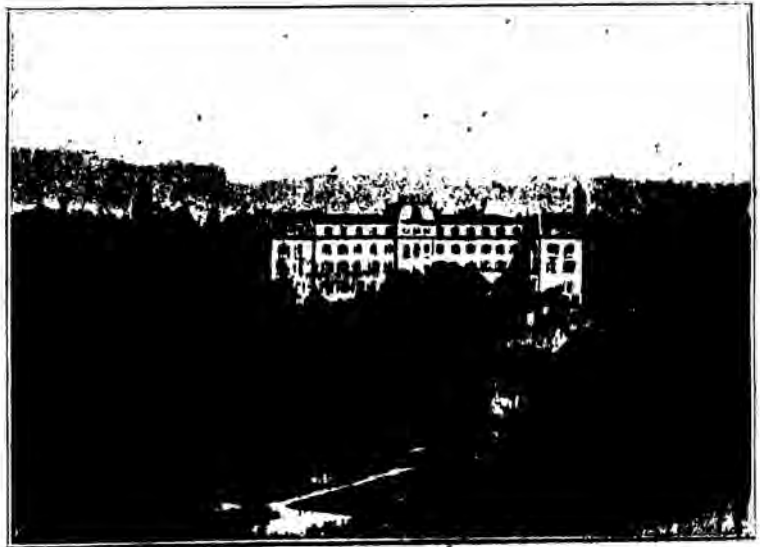
Μία διηγήσασθε τοσ κ. Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ — ΝΟΥΑΡΟΥ

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων ἐδείχθη ὅτι τὸ λαϊκὸν σχολεῖον ἐν Ἑλβετίᾳ (école primaire Volksschule) εἶναι κοινοτικὸς καὶ κοινωνικὸς ὀργανισμὸς, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ὄσπου ἐκ τῶν ὁσίων τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας. Ὁ ἄμεσος σκόπος τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου εἶναι ἐντὸς ὁρισμένων χρονικῶν ὁρίων νὰ δώσῃ εἰς τὸν μέλλοντα πολίτην τὸ μέγιστον τῶν γνώσεων καὶ δεξιοτήτων, συνυφασμένων μετὰ τῆς γενικωτέρας ἀνθρωπιστικῆς ἀγωγῆς ἢ μορφώσεως χαρακτηριστῆς χάριν τοῦ ἀτομικοῦ καὶ τοῦ κοινου ἀγαθοῦ. Ὡς πρὸς ταῦτα δεῖ τὰ δημοτικὰ ἢ λαϊκὰ σχολεῖα τῶν Ἑυρωπαϊκῶν ἐθνῶν ὁμοιάζουν κατὰ τὸ μῆλλον ἢ ἦσαν ἀναμεταξύ των, διότι αἱ γενικαὶ βάσεις μορφώσεως τοῦ σημερινοῦ πολίτου εἶναι σχεδὸν παντοῦ ὁμοίομορφοι. Ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα, θρησκευτικὰ, ἀριθμητικὴ, γεωμετρία, ἱστορία καὶ γεωγραφία, φυσικὴ ἱστορία, ψῆδikh, γυμναστικὴ, ἰχνογραφία, χειροτεχνία κ.τ.λ. εἶναι κοινὰ μαθήματα εἰς ὅλα τὰ προγράμματα τῶν λαϊκῶν σχολείων. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν λόγοι ἐθνολογικοί, ἱστορικοὶ καὶ κοινωνιολογικοὶ τροποποιοῦν οὕτως ἢ ἄλλως τὸ γενικὸν ἀνωτέρω πρόγραμμα. Τὰ θρησκευτικὰ π. χ. δὲν ὑπάρχουν, ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα, δι' οὓς λόγους ἐξεθέσαμεν προηγουμένως, εἰς τὰ Ἑλβετικὰ σχολικὰ προγράμματα. Προστίθενται ὁμως μία ἢ δύο γλῶσσας ἐκτὸς τῆς μητρικῆς, λόγω τῆς τοιαύτης ἐθνολογικῆς συστάσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας δι' ἣν καὶ αἱ ἑρθεῖς γλῶσσαι Ἰταλικὴ, Γαλλικὴ καὶ Γερμανικὴ εἶναι ἐπίσημοι καὶ ἴσως πολιτικῆς σημασίας, μέχρι τίνος δὲ ὑποχρεωτικαὶ πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς διαφόροις σχολείοις. Κατὰ τοῦτο ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι εἴμεθα ὑπὸ ὄρους εὐνοϊκωτέρους, ὡς ἔχοντες μίαν μόνην γλῶσσαν νὰ ἐκμάθωμεν τὴν ἑλληνικὴν — αἱ τελευταῖως ἰδρυθεῖσαι ἑλληνομακεδονικαὶ μειονότητες καὶ ἡ γλῶσσά των εἶναι ἀνάξια πολλοῦ λόγου — καὶ ἐπομένως διαθέτοντες περισσώτερον χρόνον διδασκαλίας ἄλλων μαθημάτων τοῦλάχιστον εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Εἰς τὰ Ἑλβετικά ὁμως σχολεῖα ὑπάρχουν ἄλλα μαθήματα τὰ ὅποια ἐλλείπουν ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μας σχολεῖα π. χ. ἡ ἀγωγή τοῦ πολίτου (instruction civique) μάθημα ὑποχρεωτικὸν διδασκόμενον ἀπὸ τῆς 5ης τοῦ δημοτικοῦ τάξεως καὶ ἐπὶ σειράν ἐτών. Ἡ σημασία τοῦ μαθήματος τούτου εἰς μίαν πραγματικῶς καὶ κυριολεκτικῶς δημοκρατουμένην χώραν δὲν φαίνεται, ὑποθέτω, κανένα. Ὅστις καὶ ἀμυδρὰν ἰδέαν ἔχει περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ Ἑλβετοῦ πολίτου. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἰδὲν εἶναι ἄγνωστος — ἰστωρικῶς ἡτοιμάχιστον — ἡ πολιτικὴ δύναμις τοῦ καθαρῶς δημοκρατουμένου λαοῦ, διότι ἡ ἐπὶ τῆς κλασικῆς ἐποχῆς Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία παρουσιάζει πολλὰ τὰ κοινὰ μετὰ τὴν σημερινὴν Ἑλβετικὴν Δημοκρατίαν περὶ τῆς ὁποίας συχνὰ μᾶς ἐτόνιζον οἱ Ἑλβετοὶ ὅτι εἶναι ἡ πρώτη καὶ γνησία θυγάτηρ τῆς Ἀθηναϊκῆς. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη μικρᾶς παρεκβάσεως: οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται δὲν ἠμποροῦν βέβαια ὅπως οἱ ὄλλοι οἱ Ἀθηναῖοι ψηφοφόροι τῆς πάλαι ἐποχῆς νὰ συχνάζωσι καθ' ἡμέραν εἰς τὰς Συνελεύσεις (Εἰκκλησίαν, Βουλὴν, Δικαστήρια κτλ.) διὰ νὰ ἀποφασί-

ζουν αὐτοπροσώπως καὶ ἀμέσως περὶ τῶν Κοινῶν ἔχουν δηλ. καὶ οἱ Ἑλβετοὶ τὸ γνωστὸν σήμερον Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα εἰς τὸ ἐθνικὸν τῶν Συμβουλίων, Conseil National (ἢ δική μας Βουλὴ), τὸ ἐλεγγόμενον καθ' εὐθείαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πολιτειῶν (Conseil des Etats, τὸ ἀντιπροσωπευτὸν τὰ Καντόνια (εἶδος Γερουσίας). Ἄλλ' ὑπεράνω ὅλων αὐτῶν τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων ἴσταται ὁ λαὸς τῶν 800,000 ψηφοφόρων, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον ἐμμέσως ἀλλὰ καὶ ἀμέσως νομοθετοῦν, ἐπικυρώνουν ἢ ἀκυρώνουν διὰ τῆς καθολικῆς ψήφου των τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας θεσπιζόμενα. Ὁ Ἑλβετικὸς δηλ. λαὸς δὲν ψηφίζει μόνον τοὺς ἀντιπροσώπους του εἰς τὰ ὀμοσπον-

δευηρετοῦν τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀτόμου, τὸ μάθημα τοῦτο ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς πολιτείας ἐν τῇ ὁποίᾳ περιλαμβάνονται καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἀτόμου. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη ἡ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς ὑγιεινῆς (ἀτομικῆς καὶ κοινοτικῆς) καὶ νοσηλευτικῆς κτλ. τῆς ὁποίας ἡ κοινωνικὴ σπουδαιότης δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ὑπολογισθῇ. Ἀρκεῖ νὰ προστεθῇ ὅτι ἀνχιλιάδες ξενὸν καθ' ἑκάστον ἔτος ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλβετίαν καὶ δαπανῶσιν ἐκεῖ ἀφειδῶς τοὺς θησαυροὺς των, τοῦτο ἀφαιλεται ὄχι ἀπλῶς καὶ μόνον εἰς τὰ δῶρα τῆς Ἑλβετικῆς φύσεως ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐπίσκεπτα καὶ δεξιόχρηστα ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἐδημιούργησαν οἱ Ἑλβετοὶ εἰς τὴν χώραν των καὶ τὰ ὅποια πηγὴν ἔχουν

Σχολεῖον μέσης ἐκπαίδευσης ἐν Γενεύῃ.

διακὰ σώματα ἢ τὰ τῶν Καντονίων καὶ τὰ τῶν Κοινοτήτων ποικίλα δεξιώματα ἀλλὰ καὶ λαμβάνει μέρος ἐνεργῶν καὶ ἄμεσον εἰς τὸ Νομοθετικὸν ἔργον τῆς πολιτείας διὰ τοῦ ρεφερέντουμ καὶ τῆς λαϊκῆς πρωτοβουλίας. Τὸ ρεφερέντουμ (referendum) εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ νὰ ἀποφασίσῃ τελεσιδικίως περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως νόμων ἐψηφισμένων ὑπὸ τῶν Νομοθετ. Σωμάτων ἢ τῆς τροποποιήσεως συνταγματικῶν διατάξεων κ.τ.λ. Ἡ λαϊκὴ πρωτοβουλία (initiative populaire) δίδει ἐξ ἄλλου τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ Νομοθετικὰ σώματα τὴν ἐκπόνησιν νέων Νόμων καὶ τὴν τροποποίησιν ἢ κατάργησιν παλαιῶν Νόμων κτλ.

Ἡ ἀναγκαία αὐτὴ παρέκβασις μᾶς ἐξήγησε ποῖαν μεγάλην σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Ἑλβετὸν πολίτην ἡ λεπτομερὴς γνώσις τῶν πολιτικῶν του θεσμῶν καὶ πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ προπαιδεία αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου ἐν τοῖς λαϊκοῖς Σχολείοις. Τὸ μάθημα τοιουτοτρόπως τῆς ἀγωγῆς ἢ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηγόντων τοῦ πολίτου εἶναι μετὰ τὴν γλῶσσαν (ἀνάγνωσιν, γραφὴν) καὶ τὴν ἀριθμητικὴν τὸ οὐσιωδέστερον ἐν τῷ προγράμματι διότι ἐντὸς τὰ μαθήματα ἐκείνα

τὰ παραγγέλματα τῆς ὑγιεινῆς, τῆς καθαρότητος καὶ τῆς ἠθικῆς εὐκοσμίας.

Περὶ μεθόδων διδασκαλίας ἐν Ἑλβετίᾳ ἐπιθυμῶν τις νὰ ὑμῖν ἰσῆθῃ θὰ κίμῃ λόγον μῆλλον περὶ τῆς ἀτομικότητος ἐνὸς ἐκάστου διδάσκοντος. Διότι ἀληθῶς εἰς ὅσας τάξεις ἐργαζομένης παρῆσθημεν, δὲν ἀντελήφθημεν κανένα σταδιολόγον ἢ σταδιοπληκτον διδάσκαλον Ἑρβατιανόν, ἀλλὰ μίαν κυψέλην παιδῶν βομβοῦσαν καὶ ἐλευθέρως ἐργαζομένην με ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα μεγαλύτερον πρόσωπον, παῖζον τὸν ῥόλον ἠλικιωμένου ἀδελφοῦ καὶ προσφιλοῦς συμπαίκτου, συντροφίου καὶ ὁδηγοῦ. Εἰς χώραν δὲ ὅπου διὰ καθῆ παιδί σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνώμαλον λαμβάνεται πρόνοια παραπομπῆς εἰς ἐιδικὰ σχολεῖα, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν κανονικῶν μαθητῶν κατὰ τὴν τάξιν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 35-40, ὅπου τὰ διδασκὰ μῆσα καὶ ἔργα νὰ εἶναι πλουσιώτατα καὶ προχειρότατα, ὅπου ὑπάρχει βαθεῖα ἐθνικὴ παράδοσις παιδαγωγῶν ὄπως, Ἰστολόγηται κατῆρ Ζιράρδδία νὰ ἀναφέρω μόνον τοὺς κορυφαίους δὲν εἶναι δυνατόν οἱ διδασκαλοὶ νὰ μὴ εἶναι τελειῶς κατηρητισμένοι μετὰ τὰς τελευταῖας ψυχολογικὰς γνώσεις καὶ ὑπερέβησι τῆς ὑψηλῆς ἀποστο-

λῆς των. Μὲ τούτας ζωντανὰς ἀκόμη γύρω των ἔθνικας παραδόσεις οἱ Ἑλβετοὶ διδάσκαλοι δὲν λησμονοῦν τὴν ἀγάπην τοῦ Παιδαγωγικοῦ καὶ τὴν ἀπαρτήρησιν του ὑπὲρ των Ἑλβετοπαίδων ὅτι τὰ φιλελεύθερα κηρύγματα τοῦ φιλοσόφου τῆς Γενεύης διὰ τὰ δικαιώματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἐμπνεόμενοι δὲ ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς ἐποπετικὰς μεθόδους τοῦ Παιδαγωγικοῦ καὶ ἀπὸ τὸ διδακτικὸν ἔργον τοῦ Ρουσσώ, πράγματα καὶ ὅχι μόνον λέξεις, τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλβετίας εἶναι πράγματα σχολεῖα ἐργασίας κατὰ τὴν εὐρύτεραν σημασίαν του νεοπλατῶν τούτου παιδαγωγικοῦ δόξου.

Πολλοὶ Ἑλβετοὶ διδάσκαλοι μὲ τοὺς ὁποίους συνεζητήσαμεν τὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰ σχολεῖα των τῆς μεθόδου τοῦ σχολεῖου ἐργασίας, μὴς εἶπαν ὅτι ἂν καὶ ὑπάρχῃ κατὰ φυσικὸν λόγον τὸ αἰσθηματικὴ ἐπιφυλάξεις καὶ τῆς συντηρητικότητος εἰς πολλοὺς διδασκαλικούς κύκλους, ἐν τούτοις τὸ μεθολογικὸν ἔδαφος ὧλων των σχολείων εἶνε πολὺ παρασκευασμένον ὡστε νὰ δεχθῇ τὸν νέον σπῆρον καὶ νὰ ἀποδώσῃ τὸν ἀμῆτον ἑκατονταπλασιασμόν. Πραγματικῶς πλεῖστοι διδάσκαλοι των δημοτικῶν σχολείων μὴς εἶδον ὡς ἐγκόλιον ὀδηγὸν τὰ παιδαγωγικὰ ἔργα τοῦ Edouard Certeil τῆς Ζυρίχης «ἡ ἀρχὴ τῆς ἐργασίας εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον» καὶ τὰ πέντε τεύχη (διὰ τὰς πέντε τάξεις τοῦ δημοτικοῦ) τὰ περιέχοντα πλήρως ὀδηγίαν διὰ τὰς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐργασίας χειροτεχνικὰς ἐργασίας κτλ. Πρὸς τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτῆν κατευθύνονται αἱ σύγχρονοι τάσεις των ἐκπαιδευτικῶν κύκλων τῆς Ἑλβετίας. Ἐἶδον ἀνωτέρω περιγράφοντες διέφορα δημοτικὰ σχολεῖα, τὰ χειροτεχνικὰ των ἐργαστηρίων μὲ τὸν πλοῦτον των ἐργασίων των παιδῶν εἰς τὴν χειροτεχνίαν, πηλοπλαστικὴν, γυψουργίαν, ξυλοτεχνίαν, ξυλοφυρτίαν, μεταλλουργικὴν κτλ. Ἄν προστεθῶν εἰς τὰ ἐργαστήρια αὐτὰ ἡ καλλιέργεια φυτῶν, ἡ ἀνατροφή ζῴων εἰς ζωοτροφεία καὶ ἐνυδρεία ἐν τῷ περιβάλλοντι τῆς σχολῆς χάριν βιολογικῶν παρατηρήσεων των μαθητῶν, ἡ συστηματικὴ ἐπίσκεψις βιομηχανικῶν ἐργοστασίων καὶ ὧλων των ποικίλων τεχνολογικῶν ἐργαστηρίων πρὸς συλλογὴν ἀφῆσεων καὶ κατ' αἰσθησιν ἀντιλήψεων, αἱ τακτικαὶ διδακτικαὶ ἐκδρομαί, αἱ παιδιὰ, αἱ ποικίλαι συλλογαὶ των μαθητῶν ἀπὸ φυσιογνωσιακῶν, ἀρκοτολογικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν προτύπων, καὶ ὑπεράνω τούτων ἂν ἐξαρθῇ ἡ ἐν ἰσχυρῷ μεθόδους των Ἑλβετικῶν σχολείων, ὅπου τὰ παιδιὰ παρατηροῦν, σκέπτονται, κρίνουν καὶ ἐκφράζουσιν τὰ ἀτομικὰ των συμπεράσματα ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ χειραγώγησιν των φωτισμένων διδασκάλων των, δὲν βλέπει κανεὶς εἰς τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλβετικῶν σχολείων νὰ τὰ θεωρήσῃ σχολεῖα ἐργασίας κατ' ὄνομα καὶ κατ' οὐσίαν.

Μέσα εἰς τὰ μέγαρα-σχολεῖα ἐκεῖνα, μέσα εἰς ἕνα περιβάλλον εὐχάριστον καὶ ἐνοικίον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ, καὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ διάνοια καὶ ἡ θέλησις τοῦ τροφίμου καθῶς, καὶ ὁ χαρακτήρ του εἰρσικῶν τὴν ρυθμικώτερον διάπλοσιν καὶ διαμόρφωσιν ὑπὸ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐν χρήσει διδακτικὴν μέθοδον. Ἐκεῖ ἐπιποτίζεται τὸ μικρὸ Ἑλβετικὸ παιδο μὲ τὸ μέγιστον μυστικὸν τῆς ζωῆς ὅτι εἰς τὸν κόσμον νικῶσι πάντοτε οἱ ἐργαζόμενοι καὶ μοχλοῦντες μὲ ὅλας τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις των, ἀποτυγχάνουν δὲ οἱ χωρὶς αὐτενέργειαν καὶ αὐτοτέλειαν σκέψεως καὶ δρά-

σεως ριπτόμενοι εἰς τὸν στρόβιλον τῆς βιοπάλης. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν τέχνην ὅπως καὶ εἰς κάθε ἄλλην μεθοδικὴν ἐργασίαν τὰ ἀποτελέσματα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, φαίνεται ὅτι οἱ Ἑλβετοὶ δὲν εἶνε πρὸς δυσχερεστῆς ὡς πρὸς ταῦτα ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐκπαιδευτικὴν των ὀργάνωσιν, ἂν καὶ ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας παρακολουθοῦν πᾶσαν σχολικὴν μεταρρυθμίσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἶνε ἔτοιμοι νὰ εἰσαγάγουν αὐτὴν εἰς τὰ σχολεῖα των, εὐθὺς ὡς ἀνατελλῇ καὶ ἐδῶ ὅπως καὶ εἰς τὰ ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

M. Νικηταλίδης—Νουάρος

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Ἐνώπιον τοῦ κ. ὀρυκουροῦ των Ἐσωτερικῶν παρουσιάσθη χθὲς ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐταιρείας «Προμηθεῖς» καὶ συνεζητήσθη ἐπὶ των λεπτομερειῶν τῆς ἰδρύσεως μεγάλου πρατηρίου πωλήσεως ὧλων των εἰδῶν διὰ τὸς Δημῶσιους καὶ ἰδιωτικῶς ὑκαλλήλους.

Τὸ πρατήριον τοῦτο ἡ ἔταιρεία ὀλογοῦνται ὅτι ἔσονται ν' ἀρχίσῃ λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 15ης Δεκεμβρίου ἔ. ε. εἰς τὰ ὅπο τὸ ξενοδοχεῖον «M. Ἀλέξανδρος» παρὰ τὴν Ὀρόνιον καταστήματα. Ἡ τιμὴ των ἂν αὐτῷ πωλοῦμένων εἰδῶν θὰ εἶνε κατὰ πολὺ μικρότερα των ἄλλων καταστημάτων, θὰ ὀποχρεοῦται δὲ τοῦτο νὰ μεταφέρῃ τὰ τρόφιμα καὶ γενικῶς ὅλα τὰ εἶδη δι' αὐτοκινήτων κατ' οἶκον. Βραδύτερον θὰ ἰδρυθῶν εἰς τὰς συνοικίας παραρτήματα τοῦ πρατηρίου τούτου.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἡ διοίκησις τῆς Λέσχης των Δημοσίων ὑκαλλήλων, δι' ἐπιτυχίαν τῆς πρὸς τοὺς διευθυντὰς των διαφόρων κρατικῶν ὀκρησιῶν συντιτθ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐρευνησοῦν κατὰ πόσον καὶ ποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθουν οἰκονομίας εἰς αὐτάς.

Οἱ δημοσίοι ὑκαλλήλοι, δηλαδὴ, πεισθίντες ὅτι εἶναι δυσχερὲς νὰ ἐπιτύχουν νέαν ἀσφῆσιν των ἀπολαβῶν των διὰ προσθήτου ἐπιθερῶσεως τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐτέραψαν πρὸς ἐξουτοὺς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος των. Τὸ καλύτερον ποῦ εἶχαν νὰ κάμουν.

Εἰς τὰς δημοσίας ὀκρησίας ὀκάρχει τὸση ὀκρηρισθῆναι καὶ ἀκαταστασία λειτουργίαν, ὡστε νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι διὰ τοῦ περιοριστοῦ ἀμφοτέρων των κακῶν αὐτῶν θὰ ἦτο ἐπιτευκτὴ ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως των «καρτατήτων» ὑκαλλήλων χωρὶς πρὸςθετα κοινδύλια εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

«Πρῶτος 22—11—21»

ΕΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Παρὰ τῆς Ἐνώσεως των Τεχνιτῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Στρατιωτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ψήφισμα, διὰ τοῦ ὀκελοῦ ἀποκροεῖ τὴν ἀνευ ἀνάγκης πρόσληψιν νέων ὑκαλλήλων εἰς βέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ζητεῖ δὲ ὅπως ἐξασφαλισθῇ εἰς τοὺς ὑκαλλήλους.

α) Ἢ ἰσοδότης, β) ἡ προστασία τῆς ὀκρησιακῆς ἀνεβαρησίας των δημοσίων ὑκαλλήλων καὶ ἡ ρύθμισις των πειθαρχικῶν σχέσεων ἢ εὐθυνῶν τούτων, διὰ Διοικητικῶν Συμβουλίων φανερῶς ἀνεπρόσωποι των οἰκείων κλάδων, αἱ δὲ ἀποφάσεις των νὰ ἐκκαθάρται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τούτου μὴ λειτουργοῦντος, ἐνώπιον ἀνωτέρου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐν καιρῷ ὀρισθησόμε-

νου, γ') ἡ ἀκόλυτος σταδιοδρομία των ὑκαλλήλων ἐπὶ τῇ βέσει των, ὀφ' ἂ προσελήφθησαν, προσόντων, ἀσφῆτος πρὸς πᾶσαν μεταγενεστέραν μεταβολὴν των β') ἡ οἰκονομικὴ ἐπάρκεια ε') ἡ οἰκονομικὴ ἀρωγὴ των οἰκονομικῶν δημοσίων ὑκαλλήλων, στ') ἡ ἀσφῆθεια τῆς ζωῆς των δημοσίων ὑκαλλήλων, ζ') ἡ εὐθὺν ὀκρησις καὶ ἡ στέγη, η') τὰ πρὸς προστασίαν τῆς ὀγείας των ὑκαλλήλων ἀναγκαῖα μέσα μεταξὺ των ὀκειῶν ὀποχρεωτικῶς ἢ μηνιαία κανονικὴ ἀξία κατ' ἔτος, θ') ἡ χορηγῆσις ὡς συντάξεως ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς ἐν τῇ ὀκρησίᾳ παθόντας ὑκαλλήλους, τοὺς ἀνικάνους πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν καὶ ι') ἡ κατὰ τετραετίαν προαγωγὴ εἰς τὸν ἀμῆτως ἀνώτερον μισθὸν των μὴ δυναμένων νὰ προαχθῶσι λόγω ἑλλείψεως ὀργανικῶν θέσεων.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ & ΝΑΩΝ

Τὰ λεγόμενα ταμεῖα Ἐκπαίδ. Προνοίας φυτοζωῶν ἑλλείψει σταθερῶν πόρων. Τοιοῦτοι θὰ ἦσαν ὀρισμένοι καὶ ἀνάλογοι πρὸς τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς εἰσφοραὶ των κοινοτήτων καὶ ἐνερῶν καὶ νῶν—τοὺλάχιστον χιλιδραχμῶν—καὶ, κατόπιν, φέρος ἐπὶ των ἐξαγομένων προϊόντων ἐκάστης κοινότητος. Ἴσθ ἀμέσως χιλιᾶδες, αἱ ὀποιαὶ ἡδύναντο κάλλιστα νὰ ἐξοκρητησοῦν δάνειον σεβαστὸν καὶ ἀρκετὸν διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀνεγερσιν τοῦ διδαστηρίου οἰουδήποτε χωριοῦ. Ἄν, ἀντὶ τῆς χιλιδραχμῶν εἰσφορᾶς, ὀρῆζετο ποσοστὸν ἐπὶ των εἰσπράξεων, τὸ ἀμῆτον ἢ τὸ ἔκτον π. χ., θὰ ἦτο ἀκόμη καλύτερον. Ἄς ἰδωμεν ὅμως εἰ συμβαίνει ἡδῆ. Τὸ ποσὸν των εἰσφορῶν των Κοινοτήτων καὶ Νῶν μῆνι ἀναθῆριστον, εἰς εὐ καὶ τὸ γαλοτὸν των ψηφισμένων ὅπο των οἰκείων συμβουλίων ποσόν, εἰς αὐτοὺς δὲ καὶ ἡ λυσώθη ἀντιδρασις αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἐπιψήφισεως των νόμων περὶ σχολ. ἐπιτροπῶν καὶ ταμείων ἑκπαίδ. προνοίας κυριολεκτικῶς τοσκόνομοι μὲ τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς παπάδες εἰς τὸ ἐπιτύχων ἂν ἀγαφῇ κατὶ ὀπὲρ τοῦ σχολ. ταμείου. Ἐφέτος μόνον τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ ἐργηροδίκου Νέξου, ὁ ὀκοῖς, σημειωτέον, τυγχάνει πρόεδρος τοῦ ἑποπτικοῦ καὶ μῆλος τοῦ μητροπολιτικοῦ συμβουλίου, κατῶρθωσα ν' ἀναγραφῶν 400 δρχ. ὀπὲρ τοῦ σχολ. ταμείου καὶ ἀνάλογοι διὰ τᾶλλα σχολικὰ ταμεῖα τῆς περιφερείας, διὰ τὰ ὀποια συνήθως οὐδὲν ποσὸν ἀνεγράφετο. Ἐν τούτοις οἱ ἐπιτροποὶ, ἔχοντες ὡς ἰσχυρίζονται, ὀδηγίαν τοῦ μητροπολιτικοῦ ἱεροναξίας, ὀπέδαλον ἐντασιν καὶ ἀρροῦνται τὴν καταβολὴν των 400 δρχ. Ἄς καταρῆσθῃ ὁ κόσμος τὴν ἐξέλιξιν τῆς συνεργασίας σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν καὶ ἂς μᾶς εἰπῇ πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισωμεν τὴν κατάστασιν. Ἄλλο ζήτημα σπουδαῖον ἀφῆρῶν τὸσον τὰς ἐπιτροπὰς των ταμείων ἑκπαίδ. προνοίας ὅσον καὶ τοὺς ἑνοριακοὺς νέους εἶναι τὸ ζήτημα των διδαστηρίων, ὅσα κακῶς, κάκιστα χαρακτηρίζονται ὡς ἐκκλησιαστικὰ. Ἐν Νίξῳ τὰ περισσώτερα διδαστήρια ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν. Ἐπίσθησαν βακάνιας των χωρικῶν, διὰ νὰ μὴ γίνωνται διὰ μαθήματα εἰς τοὺς νὰς, καὶ ἐχαρακτηρηθησαν ὡς ἰδιοκτησία των νῶν, διὰ νὰ παίρουν καὶ αὐτοί, ἢ μᾶλλον νὰ ζυλευῶνται, ἀπὸ τὴν δρῶν, τὸ δημόσιον ταμεῖον. Αὐτὰ ὅλα πρέπει νὰ γίνων, ἀνευ οἰασθήποτε πλη-

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,"
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

"Εκδίδεται κατά Κυριακήν"

"DIDASCALICON VIMA,"
(TRIBUNE D' INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
d' Enseignement de Grèce
Bureaux : 27a, rue Deligeorgi Athènes

Συνδρομή Έτησια δραχ. 40
Διά τὸ ἔξωτερον » 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς :
"Διδασκαλικὸν Βῆμα,"
Δελφινώρην, 27α Ἀθῆνας

Ἄγγελοι—Καταχωρήσεις 5 δρα. ὁ στίχος.

ρωμῆς, βιοκτησία τῶν ταμείων ἑκπαίδ. προνοίας. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ τελευταῖον πρόσχημα, καθ' ὃ οἱ ἐκάστοτε ἐπίτροποι ἀρνεῦνται τὴν ἀναγραφὴν ποσῶν ὑπὲρ τῶν σχολικῶν ταμείων, διότι δὲν πληροῦνται τὰ ἐνοικία των οἱ ναοὶ κλπ. Ἐκ συνομιλιῶν μὲ συναδέλφους ἀνεληφθῆν, ὅτι ἡ διδασκαλία σχολικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων εἶναι γενικῆ, δι' ἃ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ κανονισθοῦν ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς αἱ σχέσεις των, διὰ νὰ γνωρίζωμεν τοῦλάχιστον οἱ διδάσκαλοι ἂν οἱ ἱστορικοί ναοὶ εἶναι καθιδρόματα ἐξυπηρετικὰ πράγματι τῆς κοινωρίας ἢ καὶ ἀδὰ τοῦ χρήματος τῶν χριστιανῶν.

Νάτος Γ. Μανδουλαρῆς

ΜΑ ΓΙΑΤΙ;

Μὰ γιατί; Νὰ μὴ φράση ποὺ δὲν θὰ βρῖσκονταν χεῖλη εὐσυνείδητου δασκάλου νὰ μὴν τὴν εἶπαι, νὰ μὴ φράση ποὺ μὲ πικρία καὶ ἀπογοητευτικὴ δλοὶ μας τόσο συχνὰ ἀποτελινομε στὸν ἐκυτόν μας. Μὰ γιατί ἀφοῦ τόσο κουραζόμεσθε, ἀφοῦ μὲ τόση σιγῆ καὶ ἀφρασίωσι περὶβάλλομε τὸ ἐπάγγελμά μας γιατί οἱ καρποὶ τῶν κόπων μας εἶνε τόσο φτωχοί; Φταίμε μεις γι' αὐτό; φταίει τὸ παιδί; φταίει τὸ σύστημα; Τί εἶνε τέλος πάντων αὐτὸ ποὺ φταίει;

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἔχω καθῆκον ν' ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴν κατηγορίαν αὐτὴ τὸ παιδί. Τὸ παιδί δὲ φταίει. Τὸ καυμένο τὸ παιδί δὲν εἶνε καθόλου ὑπεύθυνον γιὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ ἔργου μας καὶ ὄχι μόνο ὑπεύθυνον δὲν εἶνε ἀλλὰ εἶνε καὶ τὸ ὄμμα, τὸ ἀθώτερον καὶ ἀγγελικώτερον ὄμμα ἀπὸ ὅσα ἔχουν θυσιασθῆ ὡς τώρα στὸ βωμὸ τῆς πλάνης καὶ τοῦ Ἀναχρονισμοῦ.

Στὰ πλοῦσια ἱστορικά του μὲ τὰ ὅποια ἡ κινὴ μητέρα, ἡ φύσι, τόσο γενναϊδῶρα τὸ ἐπαύτισε, στὴν ψυχικὴ του περιουσία ποὺ μᾶς ἐμπιστεύτηκαν διαχειριστὲς οἱ γονεῖς του καὶ ἡ Πολιτεία ἐκάναμεν ὡς τώρα καλῆ καὶ πρόσφορη καὶ ἐπιτήδεια διαχείρισι;

Τὸ παιδί λέγαμε ὡς τώρα, εἶνε μὲ μᾶξ ἀμορφη, εἶνε μὲ ζῶμὴ ἀπλαστικὴ ποὺ ἡμεῖς οἱ παιδαγωγοὶ θὰ τῆς δώσομε τὸ σχῆμα ποὺ θέλομε. Καὶ ἀρχίζαμε σιγὰ σιγὰ νὰ ἐγγίζομε τὴ ζῶμὴ αὐτῆ, ἀρχίζαμε τὸ πλάσιμον σύμφωνον μὲ μὴ φῆμα ποὺ εἶχαμε στὸ νοῦ μας, ἕνα καλοῦπι δμοῦμορφο γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ, ἀδιαφοροῦντας ἂν ἡ ζῶμὴ αὐτῆ τις περισσότερες φορὲς εἶτανε γιὰ μεγαλιέτερες διαστάσεις, φουσκωνε ἔφηνε, πεισίαν, ἐπαναστατοῦσε. Ἦταν ἐκεῖ πρόχειρα τὰ δάχτυλά μας, τὴν ἀρπάζαμε καὶ τὴν κίεζαμε προσπαθῶντας πάντα νὰ τὴν κένονον νὰ χωρίσῃ στὸ ἰδανικὸ καλοῦπι. Βέβαια εἶμασθε μεις οἱ νικητῆς. Μὰ βλέ-

πομε πάντα πῶς κ' ἡ ζῶμὴ ποὺ χώρεσε στὸ καλοῦπι ἔμεινε ἐκεῖ ἀρρωστημένη, χαλασμένη, μὲ ἄτονα ὅλα τὰ πλοῦσια συστατικά τῆς κ' αὐτῆ ποὺ ξεκατάχτηκε ἀνυπόταχτη στὸ πνειγρὸ μας σφιζιμο δλότεια χαμῆνη.

Νὲ λοιπὸν ποὺ εἶνε τὸ λάθος μας.

Τὸ παιδί δὲν εἶνε πηλὸς, εὔτε καὶ μᾶς ἡ δουλειά μας εἶνε νὰ δημιουργήσομε στὴν Κοινωνία ἀνδρείκελλα μίαν φῆμας, ἀλλὰ ἄτομα ἱκανὰ γιὰ τὴ ζῶμὴ, ἱκανὰ γιὰ τὴν αὐτοκαρξία τους τόσο τὴν ἠθικὴ ὥσο καὶ τὴ σωματικῆ. Τὸ παιδί δὲν εἶνε ζυμᾶρι ποὺ θὰ τὸ κάνομε ἡμεῖς νὰ χωρίσῃ στὸ ἰδανικὸ καλοῦπι. Τὸ παιδί εἶνε ζῶν ὄργανισμὸν γ-μᾶτος σφῆρος καὶ ζῶν καὶ δὲν εἶνε δικαίωμα μᾶς τὸ ζωντανὸ αὐτὸ ὄργανισμὸ νὰ τὸν νεκρῶνομε μὲ ἐνέσεις χαινωτικῆς καὶ κατασταλτικῆς μὲ τὴ σφαλερῆ ἰδέα πῶς τοῦ κάνομε καλὸ, εὔτε νὰ τὸ κρατᾶμε μὲ χειροπέδες σὲ ἀκίνησια ἐγκληματικῆ, ἀλλὰ τούναντιον πρέπει νὰ τοῦ ὑποδουλήσομε τὸν ὄργανισμὸ του καὶ νὰ ὑποδαυλίσομε τὴ φωτιὰ τῆς ἐνεργείας του.

Τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια ἀναγνωρίζαμε οἱ μεγαλιέτεροι τοῦ κόσμου παιδαγωγοὶ καὶ σηκῶσαν τὴ σημαία τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς παιδικῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴ βαρεία σκλαβιτῆ τῆς θεωρίας καὶ τῆς σιδερένιας κειθαρξίας τοῦ παλαιοῦ σχολεῖο κηροῦντες στή θέσι τους τὴν ἐλευθερία, τὴν πρωτεβουλία τοῦ πνεύματος, τὴ ζῶμὴ καὶ τὴ δράσι στὸ σχολεῖο.

Τὸ ἀποτελεσματικὸ αὐτὸ κίνημα, ἡ παιδωσωτήρια αὐτὴ ποὺ θὰ εἶνε καὶ ἀνθρωποσωτήρια καινοτομία δὲν πρέπει νὰ ἀφίσῃ ἀσυγκίνητο καὶ τὸν Ἕλληνα δάσκαλο. Μὰ μὴ ἀδρόμητὴ χειρονομία ἂ; τραβίξομε τοὺς πνειγροὺς μπερνεῖδες ἀπὸ τις πόρτες καὶ τὰ παράθυρα τοῦ σχολεῖοῦ μᾶς καὶ ἂς ἀφήσομε νὰ μῆ μῆσα ἀπλοτε καὶ θαμνωτικὸ τὸ καινούριο φῶς ποὺ θὰ ἐξυγιάνῃ τὸ ἔργο μας ποὺ θὰ μᾶς φέξῃ νὰ δοῦμε ξίστερα τί γίνεται στὴν ψυχῆ τοῦ παιδιοῦ, ποὺ θ' ἀνοίξῃ τὴν ψυχῆ μας στὴν ἀλήθεια, τὴ Μεγάλη Ἀλήθεια.

Ἄς κάψομε νὰ δίνομε μασομημένη καὶ τις ὥρες ποὺ ἡμεῖς θέλομε τὴν τροφή τοῦ παιδιοῦ κάνοντας ἔτσι ν' ἀτονοῦνε τὰ διάφορα ὄργανα του καὶ ἂς ἀφήσομε αὐτὸ νὰ μᾶς ζητήτῃ σὴν κινῆσι καὶ νὰ μασοῖσῃ μόνο του αὐτὸ ποὺ πρόθυμα θὰ τοῦ δώσομε.

Ἄς κάψομε τὴν ἀχαρῆ καὶ ξερῆ ἱεραποστολικὴ διδασκαλία μᾶς ἀπὸ τὴν ἔδρα καὶ ἂς ἀφίσομε τὰ λάλα στοματικά νὰ κελαρῶσομεν καὶ νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν τις κολληπλῆς τους ἀνάγκας, τις διάφορες ἀπορίες τους, τις παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐσωτερικώτερον εἶναι τους.

Ἄς κάψῃ τὸ σχολεῖο μᾶς νὰ εἶνε σχολεῖο τῶν λόγων ποὺ τὸ παιδί ἀναγκάζεται πάντοτε νὰ σκέπτεται, νὰ συναισθάνεται καὶ νὰ θέλῃ μόνο κατὰ τὴν ὑπόδειξη τοῦ δασκάλου καὶ ἂς μεταβληθῆ σὲ σχολεῖο ἐργασίας ποὺ τὸ παιδί νὰ κινῆται ἀδρόμητῶς σὲ δικούς του σκοπούς, μὲ τις δικῆς του δυνάμεις, τραβῶντας δικὸ του δρόμο.

Μόνον μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ δημιουργήσομε ἄτομα ἱκανὰ νὰ σταδιοδρομήσομεν στὴ ζῶμὴ πατῶντας θετικὰ καὶ στερεὰ. Πιστεύω ὀλέψυχα ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐργασίας εἶνε κατὰ κανὸνα ἠθικός καὶ ἐπειθῆ τὸ σχολεῖο προορισμὸ ἔχει νὰ δίνῃ στὴν Κοινωνία πολίτες ἠθικούς μὲ καὶ ἐργάτες φιλόκωνους γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ συνόλου γενικὰ καὶ τοῦ ἀτόμου ἰδιαίτερα νομίζω πῶς ἔχομε ὑποχρέωσι νὰ καινοτομήσομε στὸ ἔργο μᾶς χαρίζοντες ὅσο τὸ δυνατόν πλατότερο τὸ νέο

ΤΙΜΙΑ ΦΩΝΗ

Τὸ ἤραστοτεον τῆς θῆρας, θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ ἔτσι νὰ χαρακτηρίσω τὴν ὄργάνωσιν μᾶς, εὐρίσκειται καὶ πάλιν ἐν ἀναβρασμῷ ἔτοιμον νὰ ἐκραγῆ. Πανταχῶθεν ἀκούονται κρότοι, προμηθῶματα διασείσεων, αἰγίνες πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι θὰ καταποντήσομεν ὅτι ὑπεράνθρωποι προσκάθειαι χρόνων κατώρθωσαν νὰ ἀνεγείρουν καὶ αἰτία τὸ ἀνεκιστήτως δημοσιεύθην καὶ μηδέποτε ὑπογραφὴν διάταγμα διαδαθμίσωσ μᾶς, παρ' ὅλας τὰς παχυλὰς ἐπ' αὐτοῦ ὑποσχέσεις. Εἶνε γεγονός ἀναμφισβήτητον ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ εὐρεθῆ σχέδιον διαδαθμίσωσ τοῦ ὅπουτον νὰ ἱκανοποιῆ ἔξ ἔσου ὅλας τὰς πολυποικίλους διδασκαλικὰς τάξεις, ἀλλὰ πάντοτε θὰ ὑπάρχουν ἐυνηροστημένοι. Καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὸ ἔχομεν ὡς δεδομένον, δὲν πρέπει νὰ ἀπειλοῦμεν γῆν καὶ οὐρανόν, ἔταν αἱ ἐκάστοτε ἀποφάσεις τῶν συναλεύσεων καὶ τὰ σχέδια διαταγμάτων δὲν ἱκανοποιῶν ἀκούτως τὴν τάξιν εἰς τὴν ἀνήκομεν ἢ τὴν θέτομεν εἰς ὑποδεσπῆρον μέτρον μίαν ἄλληλιν εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκαταλόγιστῳ ἐνδοτε ἡγοιζομῆ μᾶς δὲν ἀναγνωρίζομεν ἀνώτερα δικαιώματα.

Τί εἶνε τοῦτο πάλιν τὸ ὅπουτον γίνεται μὲ τὸ τελευταῖον σχέδιον διατάγματος διαδαθμίσωσ; Ἄντι νὰ ἐνωθοῦν ἔλων αἱ προσκάθειαι διὰ νὰ ψηφισθῆ κατ' ἀρχὴν καὶ ἔπειτα νὰ φροντισωμεν νὰ τὸ προσαρμώσομεν πρὸς τὸν πραγματικὸς πόθους τοῦ κλάδου καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδῶσεως, ἀπεναντίας διότι εἶτα νὰ μῆ μᾶς ἱκανοποιῆ ἀτομικῶς, ἀνεργησομεν νὰ μῆ ψηφισθῆ, χωρὶς ἂν ἀναλογοισθῶμεν τὸ ἀνυπολόγιστον κακὸν ποὺ προξενησομεν εἰς τὸν ἴδιον ἐκυτόν μας διότι ἔτσι εἶνε εἰς τὰ ἐκάστοτε προσπερόμενα ὅπο τὸ κρότους ἀντιδρῶν ὅτε οἱ μὲν καὶ ὅτε οἱ δὲ δὲν θὰ ληφθῆ ποτὲ μέριμνα. Ἦξέρομεν δὲ καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ κράτους, ὥτε ἂν ἀντιδρῶμεν εἶνε ἀδύνατον, μὲ ἀντελῶς ἀδύνατον, νὰ λάδρουν οἰονομήσοτε μέτρον ὑπὲρ ἡμῶν. Ἄς ἀφίσομεν κατὰ μέρος τὸν τρόπον τῆς βιανωμῆς, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν τίποτε στὰ χεῖρα μᾶς καὶ ἂς ἐργασθῶμεν νὰ τὸ ἀσοκινήσομεν καὶ τότε σκεπτόμεθα διὰ τὴν βιανωμῆν. Τὸ νὰ ζητοῦμεν νὰ μῆ μᾶς τὸ δώσουν διότι μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀνίσως δὲν εἶνε μέτρον φρονήσεως. Ἄφῃμα ὅτι τὸ δημοσιεῦθην διάταγμα δὲν ἀδικεῖ καὶ καθόμο ποὺ θὰ τραβίξομε καὶ ποὺ θὰ μᾶς φέξῃ στὰ καινούργια ἰδανικά.

Τελειώνοντας τώρα καὶ θέλοντας νὰ εἶμαι δίκαια καὶ γιὰ τὸ δάσκαλο ὅπως καὶ γιὰ τὸ παιδί ἔχω ὑποχρέωσι νὰ τὸν ἀπαλλάξω κ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς κακοδαιμονίας τοῦ ἔργου μᾶς ὡς τώρα, κακοδαιμονίας ποὺ τὴν πικρία τῆς ἡμεῖς πρῶτοι δοκιμάζομε.

Ἐφαρμοστῆς ἐνὸς συστήματος καθιερωμένου, ἐκτελεστῆς ὀρισμένων γραπτῶν νόμων, κινουμένοι ἀπάνω σὲ ὀρισμένα ἀχνάρια ἡμεῖς, κ' ἂν ἐπαναστατοῦσε κῆποτε ἡ ψυχῆ μᾶς γυροῦντας ὀρίκωντες μεγαλιέτερους, κ' ἂν ἐπίαζαν τὴν ψυχῆ μᾶς βαρετὰ αἱ γύρω μας συνθήκες, κ' ἂν εἶχαμε τὴν πρωτεβουλία γιὰ κῆτι κῆ ζωντανῶ, μᾶς κρατοῦσαν καθηλωμένους στή θέσι μᾶς οἱ τόποι καὶ τὸ φάσμα τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ ὀρολογίου προγράμματος ἀπὸ τὴν πιστῆ ἐφαρμογῆ τῶν ὀπουων κανονίζοταν ἢ ἱκανότης μᾶς ἢ ἐπαγγελματικῆ.

Ἄναῦθοι λοιπὸν κ' ἡμεῖς ὅπως καὶ τὸ παιδί καὶ ὑπεύθυνο τὸ σύστημα τὸ ἀλλαγῆ τοῦ ὅπουλο σῆμερα ὅλοι μᾶς ποθοῦμε.

Παιραῖος Ἐλ. Σουρᾶ Οἰκονόμογ

